

faa Mennesker, i det daglige vil komme til at sortere under Distriktschefen, medens de 3 Hovedværksteder sorterer direkte under Afdelingschefen for Maskinafdelingen. Jeg kan ikke skønne, at dette skulde være saa uhensigtsmæssigt, tværtimod, de smaa Værksteder bruges kun, hvor Talen er om Reparationer, der kun varer ganske faa Dage, og derfor er det efter min Mening heldigt, at de sorterer under Distriktschefen, som altid er eller vil kunne komme til Stede.

Angaaende Regnskabsafdelingen gjorde det ærede Medlem navnlig nogle Indvendinger mod, at vi ikke fik fastslaaet, hvor mange Kontorchefer, hvor stort et Personale der i det hele skulde være. Da det af Lovforslagets Motiver fremgaar, at Ledelsen ikke endnu ønsker at fastslaa, hvor stor en Arbejdsdeling der skal finde Sted for Regnskabets Vedkommende, idet man endnu ikke skønner, hvor stor en Del af Regnskabet der skal lægges ud i Distrikterne, synes det mig at være et ret urimeligt Forlangende, at man allerede paa nærværende Tidspunkt skal fastslaa, hvor megen Arbejdskraft der her maa raades over. Formentlig ved man endnu ikke i Detailler, hvorledes Styrelsen som Helhed skal formes, og vil neppe kunne vide det, før man har valgt den Generaldirektør, som skal føre Bestemmelserne ud i Livet, og en saadan Mand kan ikke udpeges, før Lovforslaget er vedtaget. Jeg skønner derfor ikke, at der er nogen særlig Basis for den Kritik, som det ærede Medlem fremsatte paa dette Omraade.

Det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) har i denne Sag en meget vanskelig Opgave. Uagtet han er Fysiker og Matematiker og baade som Videnskabsmand og Lærer er vant til at løse svære Opgaver, tror jeg, efter at have hørt det ærede Medlems Udtalelser i Gaar og ogsaa ved første Behandling, at den Opgave, det ærede Medlem her har stillet sig, ligger over hans Kræfter, er en for ham uløselig Opgave. Opgaven er nemlig den at paa vise, at Lovforslaget er umuligt, at dets Gennemførelse vil betyde Kaos i Administrationen, men for at bevise dette skal det ærede Medlem først tilintetgøre Værdien af den af Statsbaneudvalget af 1911 afgivne Betænkning, dernæst Lovforslaget og det Arbejde, den højtærede Minister har nedlagt i dette, før han fremsatte det, og endelig det nuværende Folketingsudvalgs Betænkning. Det er saa heldigt for os, som angribes, at det ærede Medlem er i Strid med sit Partis Ordfører, og der

er formentlig da ikke Politik i Sagen, vi skal altsaa være absolut saglige. Nu hænder det let, at en strengt saglig Argumentation synes taaget for den, som savner Forudsætninger for at forstaa Sagen. Havde det ærede Medlem ikke sely i Gaar begyndt sin Tale med at plante mig som Ordfører som uforstaaende og dernæst, henvendende sig til den højtærede Minister, udtalt, at ogsaa hos Ministeren savnedes der Klarhed, skulde jeg ikke have udtalt mig saaledes, som jeg har gjort i Dag, men naar det ærede Medlem begynder at placere sine Modstandere som uforstandige, skønner jeg, at det ærede Medlem i Virkeligheden i denne Sag har anbragt sig selv i en saadan Stilling, at vi hurtigt bliver færdige med ham. I øvrigt sluttede det ærede Medlem ogsaa sin hvasse Kritik med at sige, at han i Grunden var ukyndig paa dette Omraade. Nu er det ikke saa slem for det ærede Medlem at være ukyndig paa dette Omraade, thi han er en fortræffelig Videnskabsmand og Lærer — jeg har haft den Ære at være hans Discipel og kan bevidne, at han er en udmærket Lærer i Fysik —, og det er derfor undskyldeligt, om han ikke rigtig forstaa sig paa Administration, men naar den samme Kritik tilmed i en saa skarp Form som den, hvorunder den fremtraadte i Gaar, rammer os, som kommer fra det praktiske Liv, rammer den haardt, og saa er det beklageligt for os, det gaar ud over. Vi maa derfor søge at dokumentere, at det ærede Medlem tager fejl i Kraft af manglende Forudsætninger. Jeg anser det imidlertid for haabløst at forsøge paa at bibringe det ærede Medlem Forstaaelse af Sagen, jeg skal kun henvise til de Udtalelser, jeg fremsatte overfor det ærede Medlem fra Verringe (Jensen-Sønderup), thi det ærede Medlem fra Frederiksberg ønskede jo at slutte sig nær til det ærede Medlem fra Verringe. Jeg vil dog dertil bemærke, at det ærede Medlem fra Verringe som Repræsentant for Mindretallet ikke er nær saa uenig med Flertallet, som det ærede Medlem for Frederiksberg (Ellinger) fandt Behag i at give det Udseende af.

Jeg skal kun gentage, at jeg beder Tinget om at stemme for Lovforslaget i den af Flertallet anbefalede Form.

Ministeren for offentlige Arbejder (Hassing Jørgensen): Jeg takker Udvalgets Flertal for den Tilslutning, det har ydet Lovforslaget, og som den ærede Ord-